

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ПРЕГЛЕД И ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
КОЈУ ЈЕ МР МИЛИНА КОСАНОВИЋ ПРЕДАЛА ПОД НАСЛОВОМ
„ПРИДЕВИ КОЈИ ОЗНАЧАВАЈУ ЕМОЦИЈЕ У ЕНГЛЕСКОМ И СРПСКОМ
ЈЕЗИКУ: КОГНИТИВНОЛИНГВИСТИЧКА АНАЛИЗА“**

I – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовео Комисију:

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 27.04.2016. године донело је Одлуку (бр. 1132/1) о образовању Комисије за преглед и оцену докторске дисертације коју је мр Милина Косановић предала под насловом „Придеви који означавају емоције у енглеском и српском језику: когнитивнолингвистичка анализа“.

2. Састав Комисије:

- 1) др Катарина Расулић, доцент, ужа научна област Англистика, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за англистику, датум последњег избора у звање: 03.09.2013. (датум првог избора: 21.05.2003.)
- 2) др Рајна Драгићевић, редовни професор, ужа научна област Српски језик, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за српски језик, датум избора у звање: 15.05.2013.
- 3) др Твртко Прћић, редовни професор, ужа научна област Енглески језик и лингвистика, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Одсек за англистику, датум избора у звање: 30.03.2006.

II – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме
Милина, Јован, Косановић
2. Датум рођења, општина, република
25.03.1978., Савски венац, Србија
3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе
11.03.2010, Филолошки факултет, Београд
„Концептуализација емоције среће у енглеском и српском језику“
4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука
Магистар филолошких наука (наука о језику)

III – БИОГРАФИЈА И БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Мр Милина Косановић рођена је 25.03.1978. у Београду, где је завршила основну школу и Филолошку гимназију као носилац Вукове дипломе. На Филолошком факултету Универзитета у Београду уписала је студије енглеског језика и књижевности 1996, а дипломирала је 2002. године са просечном оценом 9,09. На истом факултету завршила је и постдипломске студије (смер Наука о језику) и 2010. године одбранила је магистарску тезу под називом „Концептуализација емоције среће у енглеском и српском језику“ (ментор др Катарина Расулић), чиме је стекла академски назив магистра филолошких наука.

Од 2007. године запослена је као предавач енглеског језика на Високој туристичкој школи струковних студија у Београду, где предаје енглески језик у туризму. Претходно је од 2002. до 2003. године радила као професор енглеског језика у неколико школа, између осталог и у Филолошкој гимназији у Београду, а од 2003. до 2006. године била је директор наставе Центра страних језика *Beoschool*, где се бавила организацијом наставе, маркетингом школе и обуком кадра.

Аутор је приручника *English Vocabulary in Tourism*, који је у припреми за штампу, као и научних и стручних радова наведених у продужетку; учествовала је на више међународних и домаћих конференција. Научна и стручна интересовања мр Милине Косановић крећу се у оквирима когнитивне лингвистике, контрастивне лингвистике, примењене лингвистике и преводаштва.

Објављени радови:

Kosanović, M. (2016) O semantici prideva koji označavaju emocije u engleskom i srpskom jeziku: kognitivnolingvistička analiza. *Anali Filološkog fakulteta* [Рад прихваћен за објављивање 31.03.2016; приложена потврда.]

Kosanović, M. (2014): Where Books Were Born: Writers` Houses as Tourist Attractions. In: *BITCO 2014 Proceedings (Belgrade International Tourism Conference – Thematic Tourism in a Global Environment: Advantages, Challenges and Future Developments)*, ed. Milan Skakun, Belgrade: College of Tourism, pp. 575–588.

Kosanović, M. (2012): Analiza jezičkih odlika turističkih brošura na srpskom i engleskom jeziku, *Turističko poslovanje*, br. 10/2012, str. 91–97.

Kosanović, M. (2011): In The Pursuit of Happiness: Conceptual Metaphors and Cognitive Scenarios of Happiness in English and Serbian. In: *ELLSIIR Proceedings (English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality)*, Vol. 1, eds. J. Vujić & N. Tomović, Belgrade: Faculty of Philology, pp. 471–482.

Kosanović, M. (2010): Uloga nastave engleskog jezika u stručnom usavršavanju studenata Visoke turističke škole u Beogradu, *Turističko poslovanje*, br. 5/2010, str. 239–244.

IV – НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

„Придеви који означавају емоције у енглеском и српском језику:
когнитивнолингвистичка анализа“

V – ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација мр Миљине Косановић садржи 472 нумерисане стране стандардног формата и организована је на следећи начин:

I – УВОД (стр. 1–15), с одељцима: О значају проучавања емоција, Избор теоријско-методолошког модела, Предмет истраживања, Циљеви истраживања и хипотезе, Претходна истраживања и методолошки поступак, Организација излагања;

II – ТЕОРИЈСКО-МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР (стр. 16–113), с одељцима: Емоције у когнитивној лингвистици, Придеви који означавају емоције, Емоције у психологији, Методолошки поступак и ток истраживања;

III – АНАЛИЗА (стр. 114–390), с одељцима: Модел класификације емоција према прототипичном когнитивном сценарију, Емоције са двоструком валенцом (са пододељцима: Изненађење; Збуњеност; Узбуђење), Пријатне емоције (са пододељцима: Спокој (смиреност); Између спокоја и интересовања: сабраност и усредсређеност; Заинтересованост; Привлачност, дивљење и одушевљење; Жеља; Емоције сродне жељи: храброст, нада, упорност, марљивост; Пријатне друштвене емоције: саосећање, љубав и сродне емоције; Захвалност; Понос; Олакшање; Срећа и радост), Непријатне емоције (са пододељцима: Страх; Досада и равнодушност; Гађење и презир; Непријатне друштвене емоције: љутња, иритираност и огорченост; Непријатне друштвене емоције: мржња, непријатељство, завист, љубомора; Стид и кривица; Туга и сродне емоције);

IV – ПРИМЕНА И РЕЗУЛТАТИ АСОЦИЈАТИВНОГ ТЕСТА (стр. 390–402)

V – ЗАКЉУЧАК (стр. 403–432)

ЛИТЕРАТУРА (стр. 433–445)

ПРИЛОЗИ (стр. 446–471)

Нумерисаним странама претходе насловна страна на српском, енглеском и руском језику, подаци о Комисији, изјава захвалности, апстракт и кључне речи на српском и енглеском језику, садржај и списак типографских конвенција и скраћеница, а после Прилога следи биографија ауторке, те потписана изјава о ауторству, изјава о истовестности штампане и електронске верзије докторског рада и изјава о коришћењу.

Дисертација у оквиру главног текста садржи 11 слика и 101 табелу. Прилози (укупно 11 јединица) садрже још седам слика, једну табелу и попис језичке грађе коришћене у истраживању. Списак литературе обухвата 173 библиографске јединице и 13 речника и тезауруса.

VI – ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

У овој докторској дисертацији испитује се појмовно-значењска организација категорије придева који означавају емоције у енглеском и српском језику. Истраживање је спроведено на теоријској подлози когнитивне лингвистике, применом дескриптивне, контрастивне и анкетне методе, а обухвата вишедимензионалну анализу обимне језичке грађе која је репрезентативна за посматрани сегмент лексике енглеског одн. српског језика.

У уводном поглављу указује се на значај проучавања језичке реализације концептуализације емоција и на оправданост избора когнитивнолингвистичког теоријског модела као оквира за спроведено истраживање. С обзиром на различите приступе

дефинисању самог појма емоције, предмет истраживања – придеви који означавају емоције у енглеском и српском језику – сагледава се као категорија прототипске структуре и нејасних граница, која се, поред тога што обухвата централне чланове попут енглеских придева *happy, sad, angry* одн. српских придева *срећан, тужан, љут*, делимично додирује и преплиће са придевима који означавају људске особине и мотивациона стања (*E diligent, C вредан*) и придевима који означавају расположења (*E bad-tempered, C мрзовољан*). Грађа за анализу, прикупљена из референтних речника и тезауруса и допуњена примерима употребе из електронских корпуса обухвата 732 енглеска придева и 418 српских придева који означавају емоције (у складу са наведеним одређењем предмета истраживања). Постављени су следећи циљеви истраживања: да се утврди и опише појмовно-значењска организација категорије придева који означавају емоције у енглеском и српском језику, са нагласком на питању граница ове категорије и статуса њених прототипичних и непрототипичних чланова, те да се утврде сличности и разлике у концептуализацији и придевској реализацији емоција у енглеском и српском језику и да се на основу добијених налаза изведу теоријске импликације релевантне за когнитивнолингвистичко проучавање организације посматраног тематског скупа лексема и емоција уопште.

У другом поглављу детаљно је представљен теоријски и методолошки оквир истраживања. Најпре су изложени главни теоријски конструкти когнитивне лингвистике који су релевантни за проучавање емоција, и то: утеловљеност појмовног система, прототипска категоризација, појмовна метафора, појмовна метонимија и когнитивни сценарио. У синтетичком прегледу когнитивнолингвистичке литературе о емоцијама, посебна пажња посвећена је формулисању когнитивног сценарија емоција у досадашњим студијама. Истиче се да су се досадашња когнитивнолингвистичка проучавања емоција углавном фокусирали на концептуализацију појединачних основних емоција (као што су љутња, срећа, туга, страх и др.), док целокупан систем емоција и придевска реализација концептуализације емоција, који су у фокусу овог истраживања, нису били посебно обрађивани. Затим се, у другом одељку овог поглавља, подробније обрађују придеви који означавају емоције у односу на друге врсте речи, с нагласком на следеће појаве: полисемија придева који изражавају емоције (статично, манифестативно и узрочно значење, нпр. *E happy man/voice/song, C срећан човек/глас/песма*); синтаксичка позиција придева који изражавају емоције и утицај атрибутивне и предикативне употребе придева на значење тренутног стања или трајне особине; глаголско и именичко порекло придева који означавају емоције; метафора и метонимија као механизми мотивисања значења придева који означавају емоције; колокације посматраних придева са предлозима; поредивост придева који означавају емоције (нарочито у односу на значење појачаног интензитета које је инхерентно придевима који су настали метафоричким или метонимијским преносом); семантички и прагматички аспекти значења придева који означавају емоције; парадигматски значењски односи синонимије и антонимије придева који означавају емоције у односу на когнитивни сценарио емоција. Трећи одељак другог поглавља посвећен је проучавању емоција у психологији, уз краћи осврт на проучавање емоција и у другим дисциплинама. После детаљнијег приказа појмова емоције, осећања, афекта и расположења у психологији, указује се на појам процене као важну компоненту различитих психолошких теорија емоција, и посебно се представља теорија емоција Едмунда Ролса, у оквиру које се емоције свеобухватно сагледавају као стања проузрокована казном и наградом, а чији постулати могу да се доведу у везу са когнитивнолингвистичким проучавањем језика. Затим се даје сумарни преглед осам релевантних модела класификације емоција у психологији, од којих је један (модел

Дејвида Робинсона) узет као полазна основа за прелиминарну класификацију придева који означавају емоције за потребе овог истраживања. У четвртом, последњем одељку овог поглавља описан је методолошки поступак и ток спроведеног истраживања, као и проблеми који су се у току рада јавили, а тичу се неусклађености дефиниција појма емоције и неусклађености различитих класификација емоција, те недоследности у различитим лексикографским обрадама придева који означавају емоције. Истраживање је обухватило следеће сегменте: испитивање могућности примене почетне (Робинсонове) класификације емоција на експерименталну групу придева прикупљену анализом речничких одредница; прелиминарно уобличавање новог модела класификације емоција у складу са природом посматране језичке грађе; систематизација, концептуална анализа и семантичка класификација придева који означавају емоције у односу на предложени модел и коначно уобличавање модела на темељу формулисања когнитивног сценарија сваке емоције уз помоћ метафоричких појмова добитка и губитка; спровођење асоцијативног теста међу говорницима енглеског одн. српског језика и анализа тако добијених резултата у односу на налазе добијене концептуалном анализом придева који означавају емоције; утврђивање сличности и разлика у концептуализацији и придевској реализацији емоција у енглеском и српском језику.

Треће, централно поглавље дисертације почиње приказом новог модела класификације емоција, који је израђен у току истраживања, а заснива се на прототипичном когнитивном сценарију емоција у чијем је фокусу узрок емоције. Најпре се указује на континуум појмова емоције, мотивације и расположења у светлу полисемије енглеског глагола *feel* одн. српског глагола *осећати*, затим се описују кључни елементи предложеног модела, који укључују појмове добитка и губитка, окренутост ка будућности, садашњости или прошлости, те врсту објекта који представља стимулус за емоцију (човек или предмет), а онда је дат глобални табеларни приказ предложеног модела у односу на који је извршена семантичка класификација придева који означавају емоције у енглеском и српском језику. Испитивани придеви су на основу предложеног модела разврстани према томе да ли означавају пријатне или непријатне емоције или емоције које могу бити и пријатне и непријатне, и у складу са тим структурирана су следећа три одељка овог поглавља – *Емоције са двоструком валенцом* (где су обрађени придеви који означавају изненађење, збуњеност и узбуђење, односно емоције које могу бити и пријатне и непријатне), *Пријатне емоције* (где су обрађени придеви који означавају спокој, смиреност, прибраност, усредсређеност, заинтересованост, привлачност, дивљење, одушевљење, жељу, храброст, наду, упорност, марљивост, саосећање, наклоност, пријатељство, љубав, захвалност, понос, олакшање, срећу и радост), и *Непријатне емоције* (где су обрађени придеви који означавају страх, узнемиреност, забринутост, нервозу, панику, досаду, равнодушност, гађење, презир, љутњу, иритираност, огорченост, мржњу, непријатељство, завист, љубомору, стид, кривицу, нерасположење, тугу и очајање). У оквиру анализе сваке од издвојених група придева унутар ове три категорије разматрани су следећи аспекти: језичке потврде статуса емоције у енглеском и српском корпусу (с освртом на различите ставове о статусу појединих емоција у референтној литератури), когнитивни сценарио дате емоције у односу на сродне емоције, истакнутост одређених емоција у оквиру прототипске структуре категорије емоција, друштвено вредновање, те значењски аспекти придева који означавају дате емоције у енглеском и српском језику са становишта тренутности или трајности стања, са становишта удела глаголског порекла (при чему се осветљава дејство објекта на субјекат или усмереност субјекта на објекат) и, нарочито, са становишта појмовних метафора и метонимија које мотивишу њихово значење. Налази су изложени за

енглески и српски језик напоредо, чиме се осветљавају међујезичке сличности и разлике.

У вези с придевима који означавају емоције с двоструком валенцом (39 енглеских и 22 српска придева), утврђује се да у основи когнитивних сценарија изненађења, збуњености и узбуђења стоји процена потенцијалног добитка или губитка, услед чега ове емоције могу бити пријатне или непријатне у зависности од исхода процене. У вези с придевима који означавају пријатне емоције, а који чине најбројнију и најразнороднију групу (419 енглеских и 255 српских придева), утврђује се да су пријатне емоције увек повезане са појмом добитка који се може остварити или се већ остварио, те да емоције које су пријатне за субјекта могу бити и позитивно и негативно друштвено вредноване, а као прототипична пријатна емоција издваја се срећа. У вези с придевима који означавају непријатне емоције (274 енглеска и 141 српски придев), утврђује се да у основи њихових когнитивних сценарија стоји појам претрпљеног или потенцијалног губитка, односно процена да не постоји могућност добитка, те да емоције које су непријатне за субјекта, иако често негативно вредноване, нису нужно негативне за самог субјекта, већ могу бити и корисне, а као прототипичне непријатне емоције издвајају се страх, љутња и туга. У оквиру сваке од ових група придева који означавају емоције, у оба језика установљен је значајан удео (и у енглеском и у српском укупно више од трећине) придева глаголског порекла (који су у оба језика доминантни у означавању свих емоција с двоструком валенцом, пријатних емоција усредсређености, заинтересованости, привлачности, дивљења, одушевљења и олакшања, те непријатних емоција страха, узнемирености, забринутости, панике, досаде, гађења и иритираности, док су у оба језика најмање заступљени у означавању пријатних емоција жеље, саосећања, љубави, поноса, среће и радости, те непријатних емоција мржње, непријатељства, зависти и љубоморе). Такође је у оквиру сваке групе придева који означавају емоције у оба језика установљен значајан удео (и у енглеском и у српском укупно преко 40%) придева чије је значење мотивисано метафоричким (нпр. *E warm, cold, cool, chilled, hot, thunderstruck, foggy, balanced, sober, collected, absorbed, tickled, spellbound, dazzled, puffed up, disburdened, beaming, sunny, discomposed, ruffled, petrified, fed up, callous, seething, boiling, mad, dark, blue, downcast, bitter, crushed*, итд; *C monao, хладан, загрејан, сталожен, уравнотежен, сабран, утонуо, заголицан, зачаран, заслепљен, надувен, растерећен, озарен, ведар, растројен, уздрман, скамењен, огрубео, махнит, прокључао, тмуран, утучен, чемеран, скрхан*, итд.) или метонимијским преносом (нпр. *E numb, laid-back, beady-eyed, tense*, итд; *C занемео, опуштен, напет, накомстрешен* итд.). Установљено је 77 метафоричких и 38 метонимијских пресликавања која су заједничка и енглеским и српским придевима, као и додатних 30 метафора и 18 метонимија које се очитују у енглеским придевима (а у српском могу бити реализоване на други начин), те додатних 9 метафора и 3 метонимије које се очитују у српским придевима који означавају емоције (а у енглеском могу бити реализоване на други начин). При томе је у придевски реализованој метафоричкој концептуализацији емоција у оба језика најзаступљенији изворни домен температуре (помоћу топлоте се и у енглеском и у српском концептуализују пријатне друштвене емоције саосећања и љубави, као и привлачност и марљивост, док се помоћу хладноће у оба језика концептуализују непријатне емоције страха и равнодушности, као и пријатне емоције спокоја и прибраности), а највише различитих метафора и у енглеском и у српском језику јавља се међу придевима који означавају пријатне емоције привлачности и допадања, које се концептуализују посредством појмова силе, магије, пијанства, губитка способности вида, губитка способности кретања или губитка слободе.

У четвртном поглављу представљени су резултати асоцијативног теста који је спроведен међу 120 изворних говорника енглеског и 120 изворних говорника српског

језика, а у коме се од испитаника тражило да у року од три минута наведу што више придева који означавају емоције, осећања или расположења. Анализом добијених одговора утврђено је, између осталог, да у оба језика испитаници као придеве који означавају емоције наводе и оне који се односе на људске особине (*E brave*, *C храбар*) или физиолошка стања (*E tired*, *C поспан*), при чему су у оба језика убедљиво најзаступљенији и најчешће на првом месту навођени придеви који означавају срећу (*E happy*, *C срећан*), а други по учесталости придеви који означавају тугу (*E sad*, *C тужан*), што је у складу са увидима стеченим на основу анализе речничке и корпусне грађе који указују на прототипску структуру категорије придева који означавају емоције.

У петом, закључном поглављу дат је сумарни преглед главних налаза и резултата истраживања, међу којима се издвајају следећи: да и у енглеском и у српском језику постоји појмовно-значењски континуум између придева који означавају емоције, људске особине, физиолошка стања, мотивациона стања и расположења; да анализа појмовно-значењске организације категорије придева који означавају емоције у енглеском и српском језику осветљава различите аспекте концептуализације емоција који су релевантни за разумевање семантике емоција уопште, а који укључују интензитет, пријатност, усмереност ка добитку, или ка туђем губитку, усмереност ка објекту или човеку, моћ или немоћ субјекта, вољно или невољно стање, активност или пасивност, трајност стања, темпорални аспект (усмереност ка прошлости или ка будућности), друштвено вредновање и самовредновање; да су придеви који означавају пријатне емоције и у енглеском и у српском језику бројнији и разноврснији него придеви који означавају непријатне емоције, те да су централни чланови на нивоу целе категорије испитиваних придева они који означавају емоцију среће (*E happy*, *C срећан*); да и у енглеском и у српском језику више од трећине придева који означавају емоције има глаголско порекло; да су и у енглеском и у српском језику придеви који означавају емоције у знатној мери мотивисани метафоричким или метонимијским преносом (40% обрађених енглеских и 45% обрађених српских придева); да енглески и српски језик испољавају висок степен сличности у метафоричкој и метонимијској концептуализацији емоција, док се најоучљивије разлике у јављају на плану врсте лексичке реализације појединих метафора (које се у једном језику очитују у посматраним придевима, а у другом немају придевску реализацију, али су уочљиве у другим класама речи), на нивоу продуктивности неких метафора у једном од језика, на нивоу продуктивности одређеног начина творбе, те на нивоу спецификације детаља у оквиру заједничких метафора. Затим се разматрају теоријско-методолошке импликације које се тичу примене предложеног модела класификације емоција према когнитивном сценарију на даља истраживања, практичне импликације овог истраживања у домену лексикографије, као и могући даљи правци истраживања.

Након закључног поглавља следи списак коришћене литературе, који сведочи о ширини теоријског промишљања испитиване проблематике, а потом су приложени графички и табеларни прикази репрезентативних модела класификације емоција који су разматрани у истраживању, као и спискови енглеских и српских придева који означавају емоције сачињени на основу анализе речничке грађе и на основу спроведеног асоцијативног теста, а који се могу користити за даља сродна истраживања.

У целини, постављени циљеви овог вишеслојног истраживања успешно су остварени, изведени закључци ваљано су утемељени и аргументовани, а резултати истраживања релевантни су на дескриптивном, контрастивном и теоријско-методолошком плану и применљиви су у различитим областима теоријске и примењене лингвистике.

VII – СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Kosanović, M. (2016) O semantici prideva koji označavaju emocije u engleskom i srpskom jeziku: kognitivnolingvistička analiza. *Anali Filološkog fakulteta* [Рад прихваћен за објављивање 31.03.2016; приложена потврда.]

VIII – ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Научни допринос који проистиче из претходно изложених резултата и закључака истраживања представљеног у докторској дисертацији мр Миљине Косановић под насловом „Придеви који означавају емоције у енглеском и српском језику: когнитивнолингвистичка анализа“ обухвата следеће:

1. темељан синтетички преглед досадашњих проучавања емоција у когнитивној лингвистици и психологији;
2. разрада аутентичног модела класификације емоција према прототипичном когнитивном сценарију, на основу метафоричких појмова добитка и губитка, те његова примена у семантичкој класификацији придева који означавају емоције у енглеском и српском језику;
3. темељан опис и објашњење прототипске структуре категорије придева који означавају емоције у оквиру појмовно-значењског континуума који обухвата и придеве који означавају људске особине, физиолошка стања, мотивациона стања и расположења;
4. детаљна семантичка класификација придева који означавају емоције у енглеском и у српском језику, у оквиру које су осветљени релевантни аспекти метафоричке и метонимијске концептуализације емоција у двама посматраним језицима;
5. утврђене сличности и разлике у концептуализацији и придевској реализацији емоција у енглеском и српском језику;
6. значајно допуњавање, продубљивање и интегрисање налаза претходних истраживања концептуализације и језичке реализације емоција на дескриптивном, контрастивном и теоријско-методолошком плану.

IX – ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Мр Миљина Косановић је у овој дисертацији посведочила темељно познавање испитиване проблематике, аргументовану критичку дистанцу према постојећој литератури сродне тематике, оригиналност и самосталност у приступу, истанчан смисао за анализу и развијену способност синтетичког мишљења. Осветљавајући на материјалу два језика аспекте концептуализације и језичке реализације емоција који су до сада углавном остајали ван фокуса лингвистичких проучавања, спроведено истраживање несумњиво доприноси целовитијем сагледавању ове сложене семантичке појаве, као и опису и поређењу енглеског и српског језика. Резултати истраживања представљени су систематично, јасно и прегледно (чему нарочито доприносе глобални табеларни приказ модела класификације емоција према протитипичном когнитивном сценарију и бројни табеларни прегледи у којима су у аналитичком и закључном делу рада кључни налази

изложени напоредо за енглески и српски језик), а тумачење добијених налаза отвара значајна питања и пружа подстицај за додатна истраживања. Укупно узев, Комисија позитивно оцењује докторску дисертацију мр МиLINE Косановић под насловом „Придеви који означавају емоције у енглеском и српском језику: когнитивнолингвистичка анализа“ као вредан допринос науци о језику на дескриптивном, контрастивном и теоријско-методолошком плану.

X – ПРЕДЛОГ

На основу укупне оцене, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати докторску дисертацију коју је мр Милина Косановић предала под насловом „Придеви који означавају емоције у енглеском и српском језику: когнитивнолингвистичка анализа“ и да кандидаткињу позове на усмену одбрану пред комисијом у истом саставу.

Београд, 25.05.2016.

Потписи чланова Комисије:

1. _____
др Катарина Расулић, доцент
Филолошки факултет, Београд
2. _____
др Рајна Драгићевић, редовни професор
Филолошки факултет, Београд
3. _____
др Твртко Прћић, редовни професор
Филозофски факултет, Нови Сад